

Blues Cargo
Delayed Delivery

★★★

Label

Pan-Vox (5/2009)

Είδος

Pop, Rock

Κείμενο

Έχουν κιόλας περάσει είκοσι δύο χρόνια από τη στιγμή που φτιάχτηκαν οι Blues Cargo και δεκαπέντε από την κυκλοφορία του αξιόλογου *First Delivery*, με το οποίο και μπήκαν στη δισκογραφία. «Το καλό πράγμα αργεί να γίνει», σημειώνει κάπου το δελτίο τύπου, επ' ευκαιρίας του καθυστερημένου δεύτερου δισκογραφικού τους ραντεβού *Delayed Delivery*. Στο μεταξύ πάντως οι Blues Cargo δεν έπαψαν επί σκηνής να υπηρετούν με πάθος, σεβασμό αλλά και πείσμα τα ηλεκτρικά blues, διακρινόμενοι σε μια εξαιρετικά φτωχή εγχώρια σκηνή κι επιδεικνύοντας μάλιστα «ζωντανές» συνεργασίες με προσωπικότητες διεθνούς εμβέλειας.

Καρπός της συλλογής εμπειριών των χρόνων αυτών, αλλά και της ωριμότητας που απόκτησαν ως συγκρότημα, είναι και το *Delayed Delivery*. Σε αυτό οι Blues Cargo εμμένουν μεν στον ήχο του Chicago, καταφέρνουν όμως να μη χάσουν την προσωπικότητά τους: σε καμιά περίπτωση δεν πέφτουν στην παγίδα της γραφικής και ανούσιας απομίμησης των επιρροών τους. Η αγάπη τους δε προς τη soul και το funk έχουν ως αποτέλεσμα το *Delayed Delivery* να διαθέτει σε κάποιες στιγμές ένα groove πολύ ιδιαίτερο – θα το χαρακτήριζα μάλιστα και «προχωρημένο» για ένα τέτοιου είδους blues άλμπουμ. Ακούστε για παράδειγμα την εξαιρετική διασκευή τους στο "Ain't That I Don't Love You" του Buzz Clifford, το "Go Away" ή την πολύ καλή τους ανάγνωση στο "I Got The Blues" του Leo Nocentelli (The Meters) και θα καταλάβετε για πιο είδος groove μιλάω.

Από τα δέκα τέσσερα τραγούδια του δίσκου οι Blues Cargo υπογράφουν τα δέκα – με τα "Straight Tequila" του Chris Cain και το "Everyday I Have The Blues" του Peter Chatman (το πραγματικό όνομα του Memphis Slim) να συμπληρώνουν το πορτραίτο των διασκευών. Υπάρχουν κι άλλες στιγμές οι οποίες ξεχωρίζουν ακρόαση την ακρόαση (π.χ. το "Handy Man", το "Emptiness", όπου φλερτάρουν επιτυχημένα με τη reggae, ή το "I Don't Care"), περισσότερη όμως σημασία για το *Delayed Delivery* έχει η συνοχή και το υψηλό εκτελεστικό επίπεδο του συνόλου. Με αξιώσεις γίνεται λοιπόν η επιστροφή του συγκροτήματος στη δισκογραφία, παράγοντας ένα ηλεκτρικό blues άλμπουμ που πιστεύω αξίζει να αναζητήσετε.

Πες μας τη γνώμη σου γι' αυτό ή για άλλα album που έχεις ακούσει τελευταία...

★★★★★	Κλασικό
★★★★☆	Αριστούργημα
★★★★	Απαραίτητο
★★★☆☆	Πολύ Καλό
★★★	Καλό
★★☆	Μέτριο
★★	Κάτω του Μετρίου
★☆	Κακό
★	Απαράδεκτο